

[Skræppenborg-Nielsen.]

tro på, at de tanker, vi her har fremsat, vil komme til en virkelig realitetsdrøftelse i det udvalg, der bliver nedsat.

Rimstad: Efter § 1 i det foreliggende lovforslag påhviler det amtskommunerne, købstadkommunerne, de sønderjyske flækker og hovedstadskommunerne København og Frederiksberg at tilvejebringe og drive det fornødne antal sygehuse. I lovforslagets kapitel II anføres de statstilskud, som de ved loven forpligtede kommuner får som delvis refusion af deres sygehusudgifter. Der er det ejendommelige ved denne refusionsordning — som det også har været nævnt i tidligere indlæg i dag — at den kun omfatter driften og ikke anskaffelser, til trods for at ordningen både omfatter tilvejebringelsen og driften.

Når vort parti kalder dette ejendommeligt, er det, fordi vi finder, at denne ordning er usaglig, idet den tilskynder kommunen til at undlade både økonomiske rationaliseringsforanstaltninger til billiggørelse af den drift, hvortil der ydes tilskud, og sådanne moderniseringer, der er i pagt med udviklingen inden for det moderne hospitalsvæsen, en udvikling, som man i befolkningens interesse ikke må undlade at følge tættest muligt op.

Det foreliggende lovforslag ikke blot tilskynder til disse kommunale undladelser, men understreger yderligere den ringe interesse, som forslagsstilleren har i at imødekomme saglige synspunkter over for det her fremførte, ved i sin driftstilskudsordning udtrykkelig at undtage udgifterne til amortisation og forrentning som tilskudsberettigede.

Vi finder, at tilskudsprincippet, som det er fastlagt i det foreliggende lovforslag, er udarbejdet på et usagligt og derfor forkert grundlag, og vi kan ikke støtte forslaget. Vi er her uenige med det ærede medlem hr. Thisted Knudsen. Det forkerte princip har også en virkning med hensyn til forkert fordeling mellem kommunerne af de til rådighed stående refusionsbeløb, som en amtskommune indrømmer sit hospitalsvæsen. Sygebehandling efter helt moderne principper nødvendiggør øgede investeringer samtidig med, at den vil medføre et formindsket antal sygedage for den enkelte

patient, altså dermed et mindre tilskud til amtskommunen, end hvis den undlod modernisering. Hvis man derfor vil opretholde det forkerte fordelingsprincip, og det vil man vel, må der i særlige tilfælde træffes ekstraordinære forholdsregler.

Forholdet er særlig grelt i Københavns amt, i hvilket et af landets mest moderne hospitaler i de senere år er opført. Ved at modernisere og udbygge sine anlæg på dette område har amtet haft meget tyngende udgifter, som ganske vist ved ændringen i lov om sygehusvæsenet m. v. af 25. marts 1959 af staten blev tilgodeset med et ekstraordinært tilskud på 3 mill. kr. i hvert af finansårene 1959-60 og 1960-61, men som det foreliggende lovforslag ikke tilgodeser.

Jeg skal meget indrængende henstille til det udvalg, der vil blive nedsat, at man under udvalgsbehandlingen forsøger at finde frem til muligheder, hvorefter dette ekstraordinære tilskud ikke blot kan opretholdes, men også kan forøges. Efter det oprindelige beregningsgrundlag blev tilskuddet for 2 år siden fastsat til 3 mill. kr., og hvis man i dag anvender det samme beregningsgrundlag, skal der i alt tilskydes 5 mill. kr. Det er en selvfølge, at såfremt andre kommuner har tilsvarende ekstraordinære forhold vedrørende deres hospitalsudgifter — og det mente man altså ikke for 2 år siden, idet man ikke gav andre tilskud, og jeg tænker her specielt på forholdene i Odense, Århus og Ålborg kommuner — bør også disse have ekstraordinære tilskud, der i så fald kun vil være udtryk for, at det lovforslag, vi i dag beskæftiger os med, hviler på et forkert tilskudsprincip. Vi kan for så vidt være enige med den ærede socialdemokratiske ordfører i, at problemerne trænger til at blive forelagt et sagkyndigt udvalg.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Når jeg lige undtager den sidste ærede taler, tror jeg, jeg kan takke samtlige ordførere for velvillig tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg har af de ærede ordføreres indlæg forstået, at det ikke så meget har været selve kriteriet for fordelingen af sygehus-tilskuddet på de 60 pct., man i første omgang har interesseret sig for, men at det i væsentlig grad har været spørgsmålet